

Ik weet dat mijn verlosser leeft. en dat ik op den laatsten dag uit het stof zal verrijzen,

(Officie der overledenen).

† BLIJFT IN UWE GEBEDEN GEDENKEN
DE ZIEL VAN MIJNHEER

LOUIS THERESIA JOZEF DOUWEN

geboren te Boechout den 26 Juni 1924, gedepor- teerd naar Duitschland, op 23 Maart 1943, waar hij na een kortstondige ziekte overleed te Stöc- ken (Hannover) den 24 Maart 1945. voorzien van de laatste H. H Sacramenten.

Hij was zulk een goede, stille jongen. Een die zijn plezier thuis zocht bij vader en moeder, in zijn werk met vader, in zijn ontspanning met zijn tee- kengerief Hij was de trots van vader, en de lie- veling van moeder

Hij ook werd gedwongen in Duitschland te werken, lange triestige dagen voor den vijand te werken, slecht gevoed, met als troost een brief en een pakje van thuis, en den steun van enkele flinke vrienden lotgenooten. Kwam de bevrijding ! Maar nu geen brieven en geen pakjes meer. Hij werd uitgeput, ziek... maar zijn vrienden bleven hem getrouw bezoeken. Welke schoone brieven schreven zij over hem, vol medevoelen voor de ouders, vol leed voor het verlies van hun lieven vriend.

Gods wegen zijn ondoorgrondbaar. Hij heeft de ongerepte bloem geplukt en ze in zijn Para- dijs doen geuren tot zijn glorie. Zij mocht niet verwelken onder den schroeienden adem van de wereld. Zóó zal het wel best zijn.

Duurbare Ouders, Broeder, Grootouders en Familie, mijn beste Vrienden, troost U. Ik heb mijn plicht gedaan. Mijn godsdienst was mijn sterkte. Vaartwel tot in den hemel.

DE FAMILIE BEDANKT.

Oct. Verbruggen, begrafenis, Boechout
Drukk. J. Verheyen, Boechout.